

ærede Rigsdagsmands Side, er en god Villie til at komme Regjeringen imøde, men disse almindelige Betragtninger udelukke ingenlunde Rigtigheden af det, jeg har anført om det enkelte foreliggende Tilfælde. Hele Feilen ved denne Sag er i mine Tanker den, at Udvalget har betragtet den fra en Side, som det helst slet ikke skulde have berørt. Jeg troer, at mit Forslag slet ikke staaer i Forbindelse med det Spørgsmaal, om Gjalden er en augustenborgsk eller vestindisk eller hvilkensomhelst anden. Mit Forslag gaaer simpelthen ud paa en Bemyndigelse for Regjeringen til i næste Finantsaar ved en frivillig Overenskomst at søge de indenlandske Gjældsposter, der lyde paa bestemte Afdrag, converterede til en Statsgjæld, som fra Creditors Side bliver uopsigelig. Der er ikke nævnt Noget om, at Gjalden er augustenborgsk eller vestindisk, og jeg troer aldeles ikke, at Oprindelsen har Noget med denne Sag at gjøre (Tscherning: Jo!) Den ærede Rigsdagsmand maa forlade mig, at der aldeles ikke er Spørgsmaal om at stifte nogen byrdefuld eller kostbar Gjæld; thi der er ikke Spørgsmaal om Stiftelse af et nyt Laan, ved en ny Contract, hvor de sædvanlige Omkostninger, der klæbe ved en saadan Operation, ville være at bære. Der er simpelthen Spørgsmaal om at give den Mand, som har et Papir, hørende til indenlandsk Gjæld, der lyder paa bestemte Afdrag, et andet Papir, som lyder paa, at han skal have sin Gjæld uopsigelig fra Statens Side. De „augustenborgske“ Betragtninger kan jeg aldeles ikke indrømme have det Mindste med denne Sag at gjøre. Jeg er ganske vis paa, at, naar man engang om en halv Snees Aar kommer til at læse de Discusstøner, der nu have fundet Sted angaaende denne Sag, saa vil man højlig forundre sig, maaskee ikke over, at Finantsministerens Forslag er blevet forkastet, men over, at det er skeet af den paaberaabte Grund. Jeg er imidlertid tillige overbevist om, at jeg aldeles ikke faaer Medhold af Thingets Majoritet i disse mine Ansæelser, det viser Udvalgets Betænkning mig, og det viser Udtalelsen fra den ærede Rigsdagsmand for Holbeks Amts 2den Valgkreds (Tscherning) mig, og derfor mener jeg, at jeg er berettiget til min Slut-

ning om, at det ikke nytter mig Noget, at jeg videre modsætter mig denne Sag; men, vil den ærede Rigsdagsmand for Holbeks Amts 2den Valgkreds alligevel discutere denne Sag vidtløstigt, saa siger jeg, at jeg anseer den hele Betragtning, saaledes som den fra hans Side er udviklet, for aldeles ikke at være paa sit Sted. Det kunde aldrig falde mig ind at tænke paa at forelægge en Realisationsplan af de augustenborgske Godser, og den ærede Rigsdagsmand har totalt misforstaaet mig, naar han har forstaaet den Vitring af mig, at mit Forslag gik ud paa Noget, der blot skulde bevilges for næste Aar, som om jeg sigtede til en Pengebevilling; jeg sigtede kun til en Bemyndigelse. En Bemyndigelse, som indeholdes i Finantslovsforslaget for næste Aar, vil jo kun komme til at gjælde for dette Aar, men vil naturligtvis ikke gjælde for det følgende, uden at den udtryffeligt gjentages. Der er en anden lignende Bemyndigelse med Hensyn til Statskassens udestaaende Fordringer, med Hensyn til hvilke Finantsministeren ved en i Finantsloven tilføjet Bemærkning Aar for Aar er bleven bemyndiget til at afgjøre disse ved Aversionssummer, og det er en lignende Bemyndigelse, som jeg ønsker for næste Aar med Hensyn til den paa bestemte Afdrag henstaaende indenlandsk Gjæld. Man har jo endnu i sin Magt, naar vi næste Aar skulle discutere Finantsloven for 1855—56, at nægte denne Bemyndigelse, hvoraf altsaa Folgen bliver, at den kun har været gjældende for et Aar. Finder man saa, enten at Bemyndigelsen har været benyttet i en videre Udstrækning, end det var hensigtsmæssigt, eller ogsaa — tværtimod hvad jeg troer —, at den har været overflødig, fordi det ikke har vist sig, at Noget har skjottet om at imødekomme Finantsministerens Bestræbelser, for paa denne Maade at convertere Gjalden, saa kan man jo nægte Bemyndigelsen; men dette staaer i mine Tanker aldeles ikke i nogen directe Forbindelse med det egentlige Penge-spørgsmaal. Den ærede Ordfører yttrede ved en tidligere Leilighed, at man ikke burde vælte denne Byrde over paa Estertiden; jeg er nu netop af den modsatte Mening; jeg troer, at vi netop ved en Overveielse af vor hele finantsielle Stilling maae finde os berettigede